

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensward, T. C.

Titel: Udrag fra To Tidsaldr

Citation: Gyllembourg-Ehrensward, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensward, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 155. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726068608480.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

I Nattens Eensomhed krydsede tusinde foruroligende Tanker gennem hendes trætte Hoved Af og til havde hun hørt fra sin Onkels Huus gennem Madame Lyng og Susanne, med hvem hun underholdt en ikke just levende, men dog heller ikke uddød Brevvexling. Hun vidste, at Grosserer Valler allerede for adskillige Aar siden var gift igjen med en formuende Kone af engelsk Herkomst, og han gjorde, hvad man kalder et stort Huus, og at den gamle Susanne, som var sat paa Pension, nu levede hos sin Cousine, den gode Madame Lyng. Paa sine gjentagne Spørgsmaal om Efterretning fra Ferdinand havde hun først i den senere Tid faaet det Svar, at hans Fader Justitsraaden nu var ligesaa tilfreds med ham, som han i fordums Dage havde været det Modsatte, thi nu havde han Glæde af Sønnen, der var fordeelagtigt etableret og gift i Genf i en søvnløs Nat drage de ved Tidens Haand afblegede Billeder med friske Farver forbi den vaagne Sands. Claudine søgte at berolige sig ved Erindringen om sin Onkels Character, og fandt Grunde til Trøst og til Frygt i sin Kundskab om denne. Paa den ene Side trøstede hun sig med, at Grosserereren i ganske nye huuslige Forhold og Omgivelser vistnok ikke vilde opsøge en Niece, der saa lidet kunde smigre hans Forfængelighed, fremdeles at han ogsaa var for retsindig til uden Nødvendighed at ville forurolige hende, og altfor letsindig til at lægge sig hendes Skjæbne paa Hjerte. Men paa den anden Side vilde hans store Forfængelighed og verdslige Tænkemaade altfor meget finde sin Regning ved hans Slægtnings Forbindelse med en Mand som Baronnen, saa at Denne, dersom han vedblev at gaae den Vei, han havde begyndt, vilde finde en mægtig Allieret i Grosserereren. Tanken om den strenge og vistnok fortørnede 156 Tante Malfred var endnu mere afskrækkende. Ak! sukkede den bekymrede Claudine: En Anelse siger mig, at mine rolige Dage ere forstyrrede, at onde Tider ere mig nær.